

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

ascensus per Christi spiritum. 17

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

essentialem ac deiformem vitam ingredi facias: sicque custodieris in omnibus vijs tuis, cum nō plus sapueris in ascensu, descensu atque introitu tuo, quam tibi datur atque permittitur. Et vt in isto securus ac tutus esse quisque possit, sic orare ac dicere deber: Inclina domine aurem tuam & exaudi me, & custodi me in omnibus vijs meis: quoniam inops & pauper sum ego. Custodi animā meam, quoniā sanctificata est per te, & saluū fac spiritū meum Deus meus sperantē in te. Igit postquā anima modo supradictō ascendit, inibi in fundo suo persistere nec vltius temere ingredi nec retrocedere debet.

De tertia scala, quæ est gaudiosus spiritus domini nostri Iesu Christi. Cap. XVII.

Tertia scala, per quam in summæ diuinitatis montem ingredimur, est ipse spiritus Christi, qui fixus & immobilis permanebat in perfecto gaudio & suæ diuinitatis fruitione, in essentiali vnitatis virium suarum superiorum, in plenitudine deliciarum: extra quas nec ad momentum recedebat, in qualibet magna poena ac desolatione anima corpusque suum existerent: paratusque erat cum gaudio (prout S. Bonaventura testatur) tot corpora, si habuisset, morti tradere, quot sunt stellæ in cælo, guttæ aquæ in mari, grana arenæ iuxta mare, & gramina super terram: atque in tali poena, qualem in cruce pendens sustinebat, vsque ad extremi iudicii diem permanere pro vnius animæ salute, si hoc iustitia sua exegisset. Cum perfecto quæ gaudio seipsum in diuina abyssō, in speculo videlicet semper venerandæ

LIBER II.

verā Trinitatis contuebat, atq; semet facie ad
 facie .i. spiritu ad spm̄ cognoscebat. Ideoq; spi-
 ritus noster hic subleuat, & cū Christi spiritu in-
 trodūcitur in mortē diuinitatis, atq; in suā terram
 reuertit, & in sua origine suscipitur, & a super-
 gloriosissima Trinitate circundatur et amplexa-
 tur, atq; per excessum rapitur in illud superessen-
 tiale bonū, & in lumē veritatis, atq; in cōspectu
 dñi stabilitur simplici cogitatione, mūdo intuitu
 et in depicto amore, ad contemplandum fugiter
 Deū in arcano illo fundo & in intimo suisphus.
 Sicq; supercoelestis efficitur, vbi spūs reddit po-
 tēs, & a Deo attrahit ac transradiatur in suā lucē
 diffimā veritatis agnitione: atq; spiritū, animā,
 corpus, cor & sensus permanans, ipsum homi-
 nem in quandam diuinam cognitionem trāsmu-
 tat, vestiens ipsum diuino quodam lumine &
 prima stola puritatis: atque inibi cernit spiritus
 seipsum immēso quodam lumine circumseptū,
 occultumque suum perspiciens fundum, quid e-
 um impediāt & qualiter ipsum deinceps oporteat
 ambulare, cognoscit: atque hęc eadē de alijs
 quoque hominibus agnoscit. Omnia nanque in
 illo lumine cernit: ipsi quoque abditī sacræ scri-
 pturæ sensus ei tunc deteguntur. Contemplatur
 siquidē Deum ipsum facie ad faciem in arcana
 illa abyssō, in omnibus sinibus terræ, id est, De-
 um simpliciter intruetur in occulta illa atq; pro-
 funda abyssō, in intimo videlicet spiritus sui, &
 in omnibus fundis animarum atque cordibus
 hominum, quæ omnia Deus omnipotens in sese
 absorbere, sibi que attrahere vellet, si ab omni
 essent impedimento libera atque expedita. Et
 hinc maximum sustinet in anima sua dolorem,
 quis-

MARGARITAE EVANG.

quisquis ista cognoscit, eo quod semper ardentissime sicut salutem animarum, nec tamen propterea ullius est hominis icus imagine depictus, quippe qui simplici veritate (quæ Deus ipse est) est circumdatus. Et in istiusmodi homine Deus tantū gaudij, pacis ac delectationis habet, quantum in sanctis suis. Siquidem hominem illum sibi attraxit, totumque induit cum spiritu, anima, corpore, corde & sensibus, sicque eum totaliter immutans, facit ut sit per gratiam, quod Christus est per naturam. Etenim voluntatem eius cum sua diuina voluntate, & desiderium eius cum suo diuino desiderio, eiusque intentionem cum sua diuina intentione, naturam denique illius cum sua diuina natura vniuit: iamque in eo nascitur, viuit, ambulat, operatur, patitur atque resurgit, gaudens inuenisse se hominem secundum cor suum. Et in isto iam deficit homo ab omni sua actione, siue dimissione, verbis & operibus, perdiditque, non quidem essentiam, sed apparentiam, & viuit iam non ipse, viuit vero in eo Christus. Et hoc est summum gaudium spiritus, quod videlicet homo sic annihilatur, solummodo Deo viuit. Sicut enim anima cuiuslibet iusti morientis e suo corpore atque sanguine extrahitur, ac liberatur & in vlnas domini suscepta in cœlum introducit, (Deus nanque, qui est ipsum cœlum cœli in anima existens, eam in se trahit) sic & hanc animam diuinitas ipsa transradiauit atque perfudit, atque vires eius omnes sibi attraxit, diuinaque claritate circumdedit, ita ut plus in Deo, quam in suo corpore, & deitas plus in corpore, quam ipsa eius anima viuat, eiusque conuersatio magis in cœlo sit, quam in terra.

Iugiter

LIBER II.

Iugiter namque cum Deo ambulat in cœlo, id est,
 in primo fundo animæ, qui nimirum cœlum est
 in quo semper habitat Deus. ¶ Et istud est cœ-
 lum, in quod raptum se fuisse Apostolus dicit;
 tertium videlicet cœlum illud, vbi Deum sine
 medio vidit, quod profecto cœlum, ipsa est pri-
 ma animæ essentia. Non enim mortuus tunc e-
 rat Apostolus, sed in eius corpore anima illius e-
 rat, quæ tunc rapta fuit in primâ animæ essenti-
 am, vbi Deum essentialiter vidit supra omnem
 rationem, imaginem atque similitudinem in nu-
 da essentia eius, sicut eum iam actu in vita con-
 tuetur æterna. In hoc ergo tertiū cœlū ipse spiri-
 tus attractus est, & introductus vltra vires supe-
 riores, videlicet supra memoriam, quæ modo in
 intellectu contemplatur, & supra intellectum,
 qui per formas speculatur, & supra volūtatē,
 quæ per similitudines contuetur. Supra hæc (in-
 quam) omnia translatus in essentialē quādam
 nuditatem, Deum sine medio in diuinæ essentiæ
 simplicitate, in intima animæ essentia absque o-
 mni intellectu, forma atque similitudine con-
 templatur. Et hic anima transradiatur atque per
 funditur eodem ipso lumine, in quo Adam erat
 positus atque vestitus in paradiso, atque in idem
 illud lumen per Christum Iesum reducitur. Et
 in hoc lumine talem veritatem anima cogno-
 scit, qualem nemo intelligere potest, nisi qui per
 Christum Iesum triplex hoc scalare ascenderit,
 & in tertium cœlum, in montem videlicet sum-
 mæ diuinitatis introductus fuerit. O quam felix
 est anima illa, quæ huc ascendere atque introdu-
 ci meruit, quæque sibi ipsi mortua & in Deo est
 sepulta, O quā pura ab omni creatura & ab omni
 extra-

MARGARITAE EVANG.

extraneo desiderio efficitur, q̄ corde q̄eta, q̄ mū-
da a vitijs, q̄ libera ab om̄ibus p̄cenis, q̄ aliena
ab om̄i timore, ornata omni virtute, illuminata
in intellectu, subleuata in spiritu, cum Deo vni-
ta, & æternaliter beatificata.

Qualiter huiusmodi homo Deum in ani-
mæ suæ domo inuenit. Cap. XVIII.

Quis ergo talis esse potuit, secure cū a-
nima amate dicere potest: Paululū cū per-
trāsissēm eos, oēs videlicet occupationes
externas atq̄ sollicitudines, meque in domū aiæ
meæ cōuertissēm, inueni quē diligit aiā mea. Te-
nui eū, nec dimittā, donec introducā illū in cubi-
culū spiritus mei, regnū animæ meæ, & in domū
cordis mei: nec dimittā eū, nisi hñdixerit anima
mea. Tenebo eū & amplexabor brachijs spiri-
tus animæ & cordis. Etenim quādo eum in spiri-
tu amplexat̄ & hilari vultu contemplant̄, tunc eū
memoria ac voluntate circūplectitur. Et quādo
eū in anima, eiusq̄ admonitiōes, illustratiōes, in-
structionesq̄ amplectitur, tūc nimis cōcupisci-
bili atque irascibili viribus eum cōplexat̄. Quā-
do vero eū eiusq̄ in omnibus operibus suis di-
uinā intentionē in corde circūplectitur, tunc eū
in prosperis simul & aduersis amplexatur, tota-
que sollicitudine eū obseruans, eius honorem in
omnibus q̄ vel facit vel dimittit, in comedendo
& bibēdo, in dormiendo & vigilādo pure qua-
rit, cunctaque ob eius amorem facit. Tunc & i-
pse eius curam diligentissimam habēs, animam
huiusmodi vicissim in suum cubiculum & in ef-
fentialem vnitatem suā introducit, vbi sua qui-
ete perfruētē, brachijs spiritus, animæ, & cor-
dis sui eam amplexatur. Et hic dilectus a dilecto
circum-